

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného V. V. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2010 v Bratislave dovolanie obvineného V. V. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 23. marca 2010, sp. zn. 1To/55/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c./ Tr. por. dovolanie obvineného V. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 3. novembra 2009, sp. zn. 14T 12/2008, bol obvinený V. V. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. septembra 2007 v čase okolo 23.30 hod. v nočnom bare A., ktorý sa nachádza na H., najprv päťou udrel do hlavy Z. S., ktorý spadol na zem a tam ho najmenej dvakrát kopol do hlavy v oblasti tváre, čím mu spôsobil otras mozgu, zlomeninu ľavej lícnej kosti a hornej čeľuste so zlomeninou dolnej časti ľavej očnice a krvné výrony do oka, uvedené zranenia si u poškodeného vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej osem týždňov.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 155 ods. 1 s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3, § 41 ods.1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému V. V. povinnosť nahradiť poškodenému Z. S. škodu vo výške 63 944 Sk (2 122,55 Eur).

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 23. marca 2010, sp. zn. 1To/55/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o zaradení obvineného V. V. na výkon trestu odňatia slobody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu podal obvinený V. V. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom obvinený V. V. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený V. V. v tom, že okresný a krajský súd nesprávne zistili skutkový stav, keď okresný súd bez akéhokoľvek logického vysvetlenia zhrnul, že výpovede svedkov R. S., T. Š. a M. Ž. ako kamarátov poškodeného sú hodnovernejšie v porovnaní s výpoveďou svedkyne L. B., ktorá ako priama svedkyňa nestranne a objektívne opísala priebeh skutku z 25. septembra 2007, pričom krajský súd ako súd odvolací sa s týmto hodnotením dôkazov stotožnil.

V odôvodnení podaného dovolania obvinený V. V. ďalej podrobne rozoberal jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce hodnotenie, pričom dospel k záveru, že jeho vina spočívala len v tom, že poškodenému dal len jednu facku.

V neposlednom rade argumentoval aj tým, že okresný súd neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré svedčili v jeho prospech.

Vzhľadom na uvedené obvinený V. V. navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 23. marca 2010, sp. zn. 1To/55/2009, ako aj rozsudok Okresného súdu Komárno z 3. novembra 2009, sp. zn. 14T 12/2008, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného V. V. sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Komárne ako aj poškodený Z. S., ktorí považovali rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného V. V. za nedôvodné.

Navrhli preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného V. V. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť** (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Obvinený V. V. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. c/ Tr. por., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a podľa § 371 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. **Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.**

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i./ Tr. por.

Rovnako tomu tak je aj v prípade námietok obvineného V. V., ktoré podľa jeho názoru zakladajú dôvod dovolania podľa § 371 písm. c/ Tr. por. Aj v tomto smere je potrebné povedať, že v podstate aj tieto námietky sa dotýkajú len skutkových zistení, pričom v tomto prípade je nutné zdôrazniť, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Z tohto potom vyplýva, že je na úvahe súdu, v akom rozsahu vykoná dokazovanie a či akceptuje nejaký návrh procesnej strany na doplnenie dokazovania, vždy však musí dokazovanie smerovať k zisteniu skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, k čomu napokon smerovalo aj dokazovanie súdov konajúcich aj v tomto posudzovanom prípade.

Treba navyše dodať, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného V. V. sa vôbec nedotýkali porušenia práva na obhajobu, resp. právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., dovolanie obvineného V. V. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková